

СПРАВА «СИМОН ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SIMON v. UKRAINE)

(Заява № 41877/21)

Стислий виклад рішення від 22 лютого 2024 року

Під час тримання під вартою в установах виконання покарань заявник страждав на серйозні захворювання, які впливали на його повсякденну діяльність. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Заявник також подав скаргу за статтею 13 Конвенції з огляду на відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги в установах виконання покарань. Розглянувши скарги заявника та пославшись на свою попередню практику у справах проти України, Європейський суд підкреслив, що медична допомога, яка надається в установах виконання покарань, має відповідати тому рівню допомоги, яку державні органи зобов'язалися надавати для всього населення. Розглянувши всі надані йому матеріали, Європейський суд визначив недоліки у лікуванні заявника та дійшов висновку, що у цій справі заявник не отримав належної медичної допомоги під час тримання під вартою, і констатував порушення статті 3 Конвенції. Стосовно поданих скарг з огляду на відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги в установах виконання покарань, Європейський суд встановив, що ця заява свідчить про порушення статті 13 Конвенції у контексті його усталеної практики.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою;
3. Постановляє, що було порушено статтю 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного засобу юридичного захисту для звернення зі скаргою на ненадання належної медичної допомоги під час тримання під вартою;
4. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток

(simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.